

elkészítette a németeknek átnyújtandó levelek tervezetét is. Ezek szerint a „német hadigazdálkodáshoz szükséges zsidó munkaerőket” augusztus 28-tól kellett a németek rendelkezésére bocsátani.¹⁴⁷

Közben diplomáciai szinten a Ferenczy-terv keretében folytatódtak a német–magyar tárgyalások a deportálások lehetséges újrakezdéséről. Kétszeri halasztás után a budapesti zsidók deportálását augusztus 25-re tűzték ki.¹⁴⁸ Nem sokkal az augusztus 7-i kormányátalakítás után Sztójay biztosította Veesenmayert, hogy a deportálásokat „8–14 napon belül” folytatni fogják. Bonczos augusztus 13-án hasonló ígéretet tett Eichmann-nak. Az augusztus 25-i dátumot azon az alapon választották ki, hogy addigra elkészülnek a kiutazási engedélyek a svájci és a svédországi csoport számára.

Megegyeztek, hogy a deportálásokból kihagynak minden idegen állampolgárságú zsidót (őket augusztus 26-án internálni kellett) és kb. 3000 „mentesített” zsidót, akikkel Horthy különösen törődött.¹⁴⁹

Még a Ferenczyvel kötött titkos egyezségről tudomással bíró zsidó vezetők is azonnali katasztrófától tartottak, amikor a börtönből kiengedett Pető azt a parancsot kapta, hogy készítsen listát a Tanács vezetőiről, tisztségviselőiről és alkalmazottairól, és adja le az Eichmann-féle Sonderkommando sváb-hegyi főhadiszállásán. Hogy húzza az időt, a Tanács elkészített egy listát, melyen több mint 1000 név szerepelt, de a lakcímeiket nem tüntették fel. A hiányzó információkat a németek csak egy nappal a tervezett deportálások előtt kérték.

Úgy látszik, a magyarországi Sonderkommando bosszúálló hangulatban volt. Az SS a nácik uralta Európában mindenütt, ideértve a magyarországi megyéket is, igyekezett elnyerni a zsidó tanácsok tagjainak együttműködését. Az utolsók között vitték be őket a gettóba, és rendszerint az utolsó transzporttal deportálták őket. Budapesten azonban a zsidó vezetők állandóan erősíteni próbálták kapcsolataikat a magyar politikai, katonai és kormányzati vezetőkkel, és bíztak abban, hogy a háború végéig életben tartják közösségüket. Konkrét céljuk az volt, hogy megszerezzék a magyar hatóságok támogatását a megmaradt zsidók deportálásának megakadályozására. Az SS felismerte, hogy a zsidó vezetők befolyása növekszik, ami tükröződött Horthynak a deportálások leállítására vonatkozó döntésében és a kistarcsai incidensben is. Ezért arra a következtetésre jutott, hogy Budapesten a zsidók sikeres deportálása megköveteli a Zsidó Tanács előzetes felszámolását.

Ferenczy fölfedte a német tervek egyes részleteit, amikor augusztus 24-én találkozott Petővel és Wilhelmmel. Megerősítette, hogy az SS úgy döntött, előbb a Tanács tagjait és családjukat deportálják. A tervezett művelet más részleteit is elmondta nekik, beleértve a kerületek kiürítésé-